

Okula Hazır Olma Konusunda Öğretmen ve Aile Görüşleri: Bir Olgu Bilim Çalışması

H.Gözde ERTÜRK KARA¹, Sunay GÖZCÜ²

ÖZ

Bu araştırmada okula hazır olma konusunda aile ve öğretmen görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Olgu bilim yöntemi kullanılmıştır. Katılımcılar uygun örnekleme yöntemiyle belirlenmiştir. Diyarbakır'da görev yapan 10 anasınıfı, 10 ilkokul 1.sınıf öğretmeni ve 20 aile yer almaktadır. Her bir grup için araştırmacılar tarafından geliştirilen yapılandırılmış görüşme formları kullanılmıştır ve veriler üzerinde içerik analizi yapılmıştır. Analiz sonucunda; 60-72 aylık çocuklarını anasınıfına gönderen ailelere ilişkin görüşmelerden anasınıfına göndermeye karar veren kişi/kişiler, çocuğun becerilerine ilişkin değerlendirme, anaokulu/anasınıfı seçim kriteri, okula hazır olma becerisi ve ilkokul seçim kriteri; 60-72 aylık çocuklarını ilkokula gönderen ailelere ilişkin görüşmelerden; ilkokula göndermeye karar veren kişi/kişiler, çocuğun becerilerini değerlendirme, ilkokul seçim kriteri, ilkokulda alışma süreci, okula hazır olma becerileri; anasınıfı öğretmenlerinin görüşlerinden okula hazır olma becerileri, ilkokuldan anasınıfına dönüş nedenleri, ilkokuldan anasınıfına döndükten sonra yaşananlar ve ilkokul 1.sınıf öğretmenlerinin görüşlerinden; okula hazır olma becerileri ve ilkokula hazır olup olmama durumu, çocukları hazır olmayan ailelerin bu duruma geliştirdikleri tepkiler temaları çıkarılmıştır.

Anahtar kelimeler: Okula hazır olma, aile, anasınıfı öğretmeni, ilkokul 1.sınıf öğretmeni.

Teachers' and Parents' Views on School Readiness: A Phenomenological Study

ABSTRACT

Aim of this study is to examine parents' and teachers' views on school readiness. Phenomenological method was followed. Study group consists of 10 preschool, 10 primary school and 20 parents. Structured interview forms developed by researchers were used for each group, content analysis was done. Four themes (person/people who decided to send child to kindergarten, evaluation regarding child's skills, criterias at choosing kindergarten, school readiness skills and criterias at choosing primary school) were emerged from views of parents whose children go to kindergarten; four themes (person/people who decided to send child to primary school, criterias at choosing primary school, adaptation process at primary school, school readiness skills) were emerged from views of parents whose children go to primary school; three themes (school readiness skills, return to kindergarten, experiences after returning kindergarten) were emerged from kindergarten teachers' views and three themes (school readiness skills, being ready or not to start primary school, reactios of parents whose children are not ready for primary school) were emerged from primary school first class teachers' views.

Keywords: school readiness, parents, kindergarten teachers, primary school 1st class teachers

¹ Yard. Doç. Dr., Aksaray Üniversitesi, e-posta: gozdeerturk@aksaray.edu.tr

² Yüksek Lisans Öğrencisi, Aksaray Üniversitesi, e-posta:sunay_gozcu@hotmail.com

GİRİŞ

Okula hazır olma becerisi, çocuğun tüm eğitim sürecini şekillendiren kritik bir beceri olarak nitelendirilebilir. Katz (1999), ilkökul sürecinde çocuğun göstermesi gereken okuma yazma becerisine odaklanarak okula hazır olmayı okuma yazmayı öğrenmeye hazır olma şeklinde ifade etmektedir. Bazı araştırmacılar ise; daha bütüncül bir yaklaşım ile yaklaşarak okula hazır olmayı bilişsel, sosyal duygusal, öz bakım, dil ve psikomotor alanlarda gelişimin yeterli düzeye gelmesi şeklinde ifade etmiştir (Polat, 2010; Oktay ve Unutkan, 2005; California Child Care Health Program, 2006, Dockett ve Perry, 2003; MEB, 2006).

Dockett ve Perry (2003) çocuğun okula başlamak için yeterli olgunluk düzeyine ulaşmasında bilgi (rakamlar ve yazı), sosyal ayak uydurma (büyük ya da küçük grup çalışmalarına katılma, öğretmen ya da lidere uygun davranma), beceriler (çeşitli nesnelere kullanma), mizaç (okula alışma), kurallar (hareket ve davranışların beklentileri karşılama), fiziksel gelişim (yaş ve genel sağlık durumu), aile özellikleri (beklentiler, çocuk sayısı, ebeveynin eğitimi ve ekonomik düzeyi v.b) ve eğitim çevresi (okulların çeşitliliği v.b.) olarak sekiz önemli alanın gelişmesi gerektiğini belirtmektedir. Okula hazır olma becerilerinin gelişmesinde ve ilkökula temel oluşturmada en etkili süreçlerden birinin okul öncesi eğitim olduğuna dikkat çeken Oktay ve Unutkan (2005)'a göre ise; bu dönemde çocukların okula hazır olmalarını sağlayabilmek için sesleri tanıma ve el-göz koordinasyonu gibi okumaya hazırlık becerileri, 0-20 arası rakamları tanıma ve şekilleri öğrenme gibi matematik becerileri, paylaşma ve sıra bekleme gibi sosyal beceriler, büyük ve küçük kas gelişimi gibi motor beceriler, kendi duygularını ifade etme ve empati kurabilme gibi duygusal beceriler, temizlik ve beslenme gibi alanlarla ilgili işleri yapabilme gibi öz bakım becerilerinin geliştirilmesi gerekmektedir. Tüm bu beceriler göz önünde bulundurulduğunda okula hazır olma; çocukların okula fiziksel olarak sağlıklı, sosyal, duygusal, bilişsel yeterlilik ve öğrenmeye istekli bir şekilde başladıklarından emin olmak şeklinde ifade edilebilir. Ancak bu şekilde çocukların tüm potansiyellerini göstererek okuldan etkili bir şekilde faydalanacakları düşünülmektedir (Crnic ve Lamberty 1994; Snow 2006).

Çocuğun ilkökula başlamasına karar verme sürecinde, çocuğun eğitiminden sorumlu olan kişilerin tüm bu alanların gelişimini göz önünde bulundurmaları beklenmektedir. Türkiye'de 60-72 aylık çocukların eğitim sorumluluğunu aileler, anasını ve ilkökul 1. sınıf öğretmenleri paylaşmaktadır. Bu aşamada ilkökula başlayabilmek için çocukların neyi bilip neyi yapabilmeleri gerektiği ile ilgili olarak aile ve öğretmenlerin görüşlerinin paralellik gösterip göstermediği aklı gelmektedir. Alan yazında bu görüşlerin karşılaştırmalı olarak incelendiği az sayıda çalışma bulunmaktadır (Gredler, 1992; Lewitt ve Baker, 1995). Bu çalışmalarda aileler ve öğretmenlerin çocuğun okula hazır olmasına ilişkin beklentilerinde tutarsızlıklar olduğu ortaya konmuştur. Knudsen-Lindauer ve Harris (1989) ile Harradine ve Clifford (1996) yaptıkları araştırmalarda

öğretmenlere kıyasla ailelerin çocukların akademik becerilerine daha çok odaklandıklarını saptamışlardır. Örneğin; anasınıfı öğretmenleri çocuğun sınıfın düzenini bozacak davranışları göstermemesi ve problem çözebilme becerisine sahip olması gerektiğine odaklanırken, aileler İngilizce bilme, alfabeedeki harfleri bilme, sayma gibi akademik becerilere sahip olmaları gerektiğini dile getirmiştir. West, Hausken ve Collins (1993) okula hazır olmaya ilişkin beceriler konusunda farklı beklentiler içinde olmanın çocukta başarısızlık hissi gibi olumsuz deneyimlere yol açabileceğini belirtmektedir. Piotrkowski, Botsko ve Matthews (2000) farklı beklentiler içinde olan aile ve öğretmenlerin, çocukta strese ve sınıfta uyumsuz davranışlara neden olduğunu ortaya koymuştur.

Bu araştırmanın amacı, okula hazır olma konusunda aile ve öğretmen görüşlerinin incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmaktadır: (1) Okula hazır olma konusunda 60-72 aylık çocuklarını anasınıfına gönderen ailelerin görüşleri nelerdir? (2) Okula hazır olma konusunda 60-72 aylık çocuklarını ilkokul 1.sınıfa gönderen ailelerin görüşleri nelerdir? (3) Okula hazır olma konusunda anasınıfı öğretmenlerinin görüşleri nelerdir? (4) Okula hazır olma konusunda ilkokul 1.sınıf öğretmenlerinin görüşleri nelerdir?

YÖNTEM

Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden olgu bilim çalışması kullanılmıştır. Bu yöntem, farkında olduğumuz ancak ayrıntılı bir anlayışa sahip olmadığımız olgulara odaklanmaktadır (Cropley, 2002). Creswell (2007)'e göre; bir olgu bilim çalışması; bireylerin bir kavram ya da olgu hakkında yaşadıkları deneyimlerini anlamlandırarak nitel araştırma yaklaşımı ile açıklamaktadır. Bireylerle yapılan görüşmelerin amacı, olgulara ilişkin yaşantıları ve anlamları ortaya çıkarmaktadır. Bu çalışma, anasınıfı ve ilkokul 1.sınıf öğretmenleri ile ailelerin okula hazır olma konusundaki yorumlarına dayandığı için, olgu bilim araştırması olma özelliği taşımaktadır.

Çalışma Grubu

Olgu bilim çalışmasında katılımcıların olguya ilişkin deneyimlerinin olması önemlidir (Creswell, 2007). Bu nedenle çalışmada yer alan öğretmenlerin en az iki yıl deneyime sahip olmalarına dikkat edilmiştir. Bununla beraber, katılımcı ailelerin 60-72 aylar arasında anasınıfına ya da ilkokul 1.sınıfa giden çocuklarının olması şartı gözetilmiştir. Çalışmada, bu özellikleri taşıyan ve Diyarbakır ilinde görev yapan 10 okul öncesi eğitimi öğretmeni, 10 ilkokul 1.sınıf öğretmeni ve 20 aile yer almaktadır. Katılımcılar kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Katılımcıların bu illerdeki öğretmenler ve aileler arasından seçilmesinin nedenleri şu şekildedir: (1) Diyarbakır ili güneydoğu Anadolu bölgesinde yer alan en büyük ikinci ildir (2) Araştırmacılardan biri bu ilde görev yapmış ve okulların bulunduğu çevrenin özelliklerini bilmektedir (3) Öğretmenlerin çalıştıkları okullar farklı sosyoekonomik düzeyden gelen çocukların okuduğu kırsal ve kentsel bölgelerde

yer almaktadır. Bu anlamda katılımcıların olguya daha geniş bir perspektiften bakacağı düşünülmüştür. Ailelerin yarısı (10 aile) 60-72 aylık çocuklarını anasınıfına, yarısı (10 aile) ise ilkokul 1.sınıfa göndermektedir. Çocuklarını anasınıfına gönderen ailelerden annelerin yaş aralığı 24-38 arasında, babaların yaş aralığı ise 28-60 arasında değişmektedir. Annelerin dördü lise, üçü ortaokul, babaların dördü lisans, biri lise, ikisi ortaokul, ikisi ilkokul mezunudur. Bir baba vefat etmiştir. Anneler arasında okuma yazma bilmeyen ya da ilkokul eğitimini tamamlamamış anneler bulunmaktadır. Çocuklarını ilkokula gönderen ailelerden annelerin yaşları 24-43, babaların yaşları ise 30-54 arasında değişmektedir. Üç anne lisans, üç anne ilkokul, bir anne lise mezunudur. Anneler arasında okuma yazma bilmeyen bir, ilkokulu tamamlamayan iki anne olduğu saptanmıştır. Babalardan ikisi lisans, biri ön lisans, ikisi lise, ikisi ortaokul ve üçü ilkokul mezunudur.

Veri Toplama Süreci

Araştırmaya katılım gönüllülük esası dikkate alınarak gerçekleştirilmiştir. Görüşmelerin amacı, ailelerin ve öğretmenlerin okula hazır olma konusundaki görüşlerinin belirlenmesi ve okula hazır olma olgusunun önemli özelliklerini ortaya çıkarmaktır. Bu amaçla dört adet yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Kendi kendine yapılan anketin tersine görüşmeciyeye ihtiyaç duyulduğu anda kaynak kişinin sorularına cevap verme imkanı tanıdığı için yapılandırılmış görüşme formu tercih edilmiştir (Büyüköztürk ve ark., 2008). Görüşme formlarında yer alan sorular okul öncesi eğitimi alanında iki uzmanının görüşü alınarak yeniden düzenlenmiştir. Soruların açık ve anlaşılır olup olmadığını değerlendirmek üzere çalışma grubu dışında bir okul öncesi eğitimi öğretmeni, bir ilkokul 1.sınıf öğretmeni ve iki ebeveyn ile deneme yapılmıştır. Soruların hazırlanmasında alan yazından ve araştırmacıların deneyimlerinden yararlanılmıştır. Birinci form; anasınıfı öğretmenlerine yönelik olarak hazırlanmıştır. Form; (1) Sizce çocukların ilkokula başlaması için hangi özelliklere/ becerilere sahip olması gerekir? ve (2) Sınıfınızda önce ilkokula başlayıp daha sonra uyum sorunu yaşadığı gerekçesi ile anasınıfına dönen çocuklar oldu mu? Bu çocuklarda nasıl bir duygu/davranış durumu gözlemlediniz? olmak üzere iki açık uçlu sorudan oluşmaktadır. İkinci form; ilkokul 1.sınıf öğretmenine yönelik olarak hazırlanmıştır. Form; (1) Sizce çocukların ilkokula başlaması için hangi özelliklere- becerilere sahip olması gerekir? (2) Eğitim yılının başını düşündüğünüzde sınıfınızdaki 60-72 aylık çocuklar okula başlamaya sizce hazır mıydı? Değilse aileleri ile bu konuda neler yaşadığınızı açıklayınız. (3) Sınıfınızda 60-72 aylık çocuklar ile ilgili olarak yaşadığınız problem durumlarına nasıl örnekler verirsiniz? Olmak üzere üç açık uçlu sorudan oluşmaktadır. Üçüncü form; 60-72 aylık çocuklarını anasınıfına gönderen aileler için hazırlanmıştır. Form; (1) Çocuğunuzun ilkokul yerine anasınıfına gitmesine nasıl/ kiminle karar verdiniz? (2) Çocuğunuzu gönderdiğiniz anasınıfını neye göre seçtiniz? (3) Sizce bir çocuğun ilkokula başlaması için hangi özelliklere sahip olması gerekir? ve (4) Önümüzdeki yıl ilkokul seçerken nelere dikkat edeceksiniz? olmak üzere dört açık uçlu sorudan oluşmaktadır. Son olarak; dördüncü form; 60-72 aylık çocuklarını ilkokul

1.sınıfa gönderen aileler için hazırlanmıştır. Form; (1) Çocuğunuzun ilkokula başlamaya hazır olduğuna nasıl ve kiminle karar verdiniz? (2) Çocuğunuzu gönderdiğiniz ilkokulu neye göre seçtiniz? (3) İlkokul 1. sınıfa alışma sürecinde neler yaşadınız? Alışma sürecini atlatabildiniz mi? Nasıl? ve (4) Sizce bir çocuğun okula başlaması için hangi özelliklere- becerilere sahip olması gerekir? olmak üzere dört açık uçlu sorudan oluşmaktadır.

Araştırmacı katılımcıların her birinden randevu almıştır. Formların yazılı olarak doldurulması sırasında onların yanında bulunarak, ihtiyaç duyulan anda yardımcı olmuştur (Büyüköztürk, 2012).

Verilerin Çözümlemesi

Verilerin çözümlenmesinde içerik analizi basamakları takip edilmiştir (Creswell, 2013). İlk olarak araştırma soruları temel alınarak verilerin analizi için bir çerçeve oluşturulmuştur. Ardından araştırmacılar tüm formları okumuş ve katılımcıların genel fikirleri ile ilgili bir izlenim elde edilmiştir. İkinci aşamada, görüşme formları daha önceden oluşturulan çerçeveye göre okunarak belirli temalar altında toplanan kodlamalar yapılmıştır. Katılımcıların cevaplarında yer alan bu temalara ait özelliklerin tekrarlanma sıklıklarına yer verilmiştir. Creswell (2007) nitel araştırmalarda tema ve kodların farklı araştırmacılar tarafından desteklenmesinin yapılan araştırmanın güçlenmesinin sağlanmasında önemli olduğunu vurgulamıştır. Güvenirlik ve iç geçerliğin sağlanması için görüşmelerden elde edilen cevaplar okul öncesi eğitimi alanında çalışan iki farklı araştırmacı tarafından bağımsız olarak kodlanmıştır. Kodlayıcılar arasındaki güvenilirlik .86 olarak hesaplanmıştır. Alan yazında güvenilirlik formülüyle hesaplanan sonucun .70 düzeyinde olması durumunda (Gay, 1987; Miles ve Huberman, 1994) değerlendiriciler arası güvenirliliğin sağlanmış olacağı belirtilmektedir. Nitel araştırmada görüşülen bireylerin görüşlerini çarpıcı bir şekilde yansıtmak amacıyla doğrudan alıntılara sık sık yer verilir (Yıldırım ve Şimşek, 2005). Bu nedenle araştırmada katılımcıların görüşlerinin sıklıkla doğrudan alıntılarla desteklenmesi yoluna gidilerek geçerlilik artırılmıştır. Bu alıntılarda öğretmenler A.Ö.1, İ.Ö.1, aileler A.1 şeklinde kodlanmıştır.

BULGULAR

Çocuklarını Anasınıfına Gönderen Ailelerin Görüşleri

Çocuklarını anasınıfına gönderen ailelerin okula hazır olma konusundaki görüşlerinden elde edilen verilere ilişkin çeşitli temalar ve kodlar Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Çocuklarını Anasınıfına Gönderen Ailelerin Okula Hazır Olma Konusundaki Görüşlerine İlişkin Temalar ve Kodlar

Temalar	Kodlar	f	Örnek ifadeler
Anasınıfına	Anne	4	
Göndermeye	Anne baba ortak karar	3	A.4. “Bu
Karar Veren	Baba	1	çocuğumun kendi
Kişi/Kişiler	Çocuk	1	isteğiydi. Orada

	Doktor tavsiyesi	1	<i>daha mutlu.”</i>
Anasınıfına Göndermeye Karar Verme Süreci	İlkokula daha donanımlı gitmesini isteme	5	A.1. <i>“İlkokula daha donanımlı gitmesi için anasınıfına göndermeyi tercih ettim.</i>
	İlkokulda zorlanacağından korkma	1	<i>Anasınıfında ilkokul için gerekli birçok beceriyi öğreniyor”</i>
	Okuldan bıkar diye düşünme	1	
	Çocuğun anasınıfında daha mutlu hissetmesi	1	
	Çocuğun anasınıfına kolayca uyum sağlaması	1	
	Çocuğun kendini ifade etmekte henüz yeterince başarılı olmadığını fark etme	1	
	İhtiyaçlarını henüz kendi kendine gideremediğini fark etme	1	A.2. <i>”1.sınıfta zorlanmasından korktuk.Yaşından dolayı. 1.sınıfta okulda bıkar diye düşündük”</i>
	Gelişim düzeyini göz önünde bulundurma	1	
	Öğretmenin fikrine başvurma	1	
Anasınıfı Seçim Kriteri	Bütçeme uygunluk	2	
	Eve yakınlık	4	
	Okulun fiziksel koşullarından memnuniyet	4	A.5. <i>”Fiziki koşullar ve öğretmenleri daha iyi olduğu için bu anasınıfını tercih ettik”</i>
	Tavsiye	1	
	Öğretmenlerin ilgili olması	3	
	Mahallenin en iyi anasınıfı olması	1	
	Babanın o anasınıfında çalışıyor olması	1	
	Annenin o anasınıfında çalışıyor olması	1	
Okula Hazır Olma Becerileri	Kendini ifade edebilme	4	A.8. <i>”Tek başına işlerini yapabilmesi, arkadaşlarıyla iyi geçinmesi gerektiğini öğrenmesi gerekiyor”</i>
	İhtiyaçlarını tek başına giderebilme	3	
	Arkadaşlarıyla iyi geçinme	2	
	Öz güven sağlamış olma	1	
	İnce motor becerileri gelişmiş olma	1	
	7 Yaş kriterini benimseme	1	
	Sorumluluk sahibi olabilme	1	
	İşlem becerileri gelişmiş olma	1	
	Girişimci olma	1	
	Tüm gelişim alanlarının yeterli düzeyde olması	1	
	Planlı ve programlı hareket	1	

		edebilme	
		Düzenli olma	1
İlkokul Seçim Kriteri	Seçim	Eve yakınlık	5
		Okulun, öğretmenlerin ve okuyan öğrencilerin başarısı	4
		Öğretmenlerin ilgili olması	3
		Okulun fiziksel koşulları, temizliği	3
		Özel okul olması	1
			A.9: “Eve yakınlığı ve öğretmenlerin ilgili olup olmaması benim için çok önemli. Çocuğum için ilkokul seçerken bu kriterleri göz önünde bulunduracağım”

Çocuklarını anasınıfına gönderen ailelerin okula hazır olmaya ilişkin görüşleri; anasınıfına göndermeye karar veren kişi/kişiler, çocuğun becerilerine ilişkin değerlendirme, anaokulu/anasınıfı seçim kriteri, okula hazır olma becerisi ve ilkokul seçim kriteri olmak üzere dört tema altında incelenmiştir. Kodlara ilişkin frekanslar incelendiğinde; anasınıfına göndermeye dört annenin tek başına karar verdiği, üç ailede ise bu kararın ortak alındığı görülmektedir. Aileler, en çok çocuklarının ilkokulda daha donanımlı olacağını düşündükleri için anasınıfına göndermeyi tercih ettiklerini belirtmiştir. Anasınıfı seçim kriterlerinde en sık eve yakınlık ve fiziksel koşulların dikkate alındığı saptanmıştır. Okula hazır olma becerisi, en çok kendini rahatça ifade edebilme olarak tanımlanmıştır. İlkokul seçim kriterleri arasında en çok eve yakın olmanın ifade edildiği görülmüştür.

Çocuklarını İlkokula Gönderen Ailelerin Görüşleri

Çocuklarını ilkokula gönderen ailelerin okula hazır olma konusundaki görüşlerinden elde edilen verilere ilişkin çeşitli temalar ve kodlar Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2. Çocuklarını İlkokula Gönderen Ailelerin Okula Hazır Olma Konusundaki Görüşlerine İlişkin Temalar ve Kodlar

Temalar	Kodlar	f	Örnek ifadeler
İlkokula Göndermeye Karar Veren Kişi/Kişiler	Anne baba ortak	8	A.18: “Çocuğum üç yıl anaokuluna gitti, gerekli ön hazırlığa sahip olduğunu düşünerek anne ve baba olarak ortak kararla ilkokula gönderdik”
	Anne baba öğretmen ortak	1	
	RAM’da gerçekleştirilen testler sonucu pedagoğ önerisi	1	
Çocuğın Becerilerini Değerlendirme	Yaşının geldiğini düşünme	3	A.13 “Babasıyla birlikte karar verdik. Yaşının geldiğini düşündük.”
	Hazır olduğunu düşünme	3	
	Fiziksel gelişimi yeterli olma	2	
	Önceki üç yıl okul öncesi eğitim almış olması	1	

	Akrabaları ile aynı sınıfta olabilme	1	
	Olgun bir çocuk olma	1	
İlkokul Seçim Kriteri	Okulun başarısı	1	
	Fiziksel olanakları	2	A.18: “Eve olan mesafesine ve sınıf öğretmenine göre karar verdik”
	Öğretmenin duyarlılığı	2	
	Eve yakınlığı	8	
İlkokulda Alışma Süreci	40 dk. sınıfta oturmakta zorlanma	1	
	Anneden ayrılmakta zorlanma	2	
	Ödevlerin fazla olmasının bunaltması	2	A.17: “İlk zamanlar iyiydi, fakat zamanla sıkıcı hale gelmeye başladı. Kısmen atlatabildik. Sadece oyun oynamak istiyor.”
	Başarmakta zorlanma	1	
	Evide kardeşin olması, annenin ilgisinin bölünmesi	1	
	Zaman geçtikçe sıkılma, oyun oynamak isteme	1	
	Okula gitmek istememe	1	A.16.”Alışma sürecini atlattık. Sabır isteyen bir süreçti. Küçük kardeşi de olduğu için bu süreçte ona yeterince ilgi gösteremedim. Ödev yapma konusunda çok zorluk yaşattı bana”
	Öğretmen ile zamana bırakarak alışmasını bekleme	3	
	Evide etkinliklerle ekstra çaba gösterme	1	
	Okumaya başlamanın verdiği zevkle alışma	1	
	Utangaç ve kendini ifade etmede yetersiz olma	1	
	Sorunsuz geçirme	2	
Okula Hazır Olma Becerileri	Zihinsel yeterlilik	3	
	Fiziksel yeterlilik	6	
	Kendini ifade etme becerisi	3	
	Kendi ihtiyaçlarını karşılayabilme	3	A.19 “Okula başlamak için şüphesiz birçok özelliğin bir arada bulunması gerekiyor. Zihinsel, bedensel becerilerin dışında kendini ifade etme becerisi de çok önemli.”
	Özgüvenli olma	1	
	Her şeyi bilme	1	
	İşleri tek başına yapabilme	1	
	Belirtilmeyen	3	
	Sosyal becerilerinin yeterli olması	2	
	İstekli olup olmama durumu	1	

60-72 aylık çocuklarını ilkokula gönderen ailelerin okula hazır olmaya ilişkin görüşleri; ilkokula göndermeye karar veren kişi/kişiler, çocuğun becerilerini değerlendirme, ilkokul seçim kriteri, ilkokulda alışma süreci, okula hazır olma becerileri olmak üzere 4 tema altında incelenmiştir. Çoğu ailenin çocuklarını

ilkokula gönderme kararını anne baba ortak aldıkları belirlenmiştir. Aileler en çok yaşının geldiğini ve hazır olduğunu düşündükleri için çocuklarını ilkokula göndermeyi tercih ettiklerini ifade etmiştir. Eve yakınlık bu ailelerin de en çok ifade ettiği okul seçim kriteridir. Aileler, çocuklarının okula alışma sürecinde nasıl davranacaklarını bilemedikleri için sorunları zamana bırakmak zorunda kaldıklarını ifade etmiştir. Bu aileler, okula hazır olma becerisini en çok fiziksel yeterlilik olarak tanımlamıştır.

Okula Hazır Olma Konusunda Anasınıfı Öğretmenlerinin Görüşleri

Anasınıfı öğretmenlerinin okula hazır olma konusundaki görüşlerinden elde edilen verilere ilişkin çeşitli tema ve kodlar Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. *Okula Hazır Olma Konusunda Anasınıfı Öğretmenlerinin Görüşlerine İlişkin Temalar ve Kodlar*

Temalar	Kodlar	f	Örnek ifadeler
Okula Hazır Olma Becerileri	Psikomotor beceriler	8	A.Ö.3. "Çocuğun ilkokula başlaması için öncelikle kendini rahat bir şekilde ifade etmesi, fiziki yeterliliğinin olması, sosyalleşme
	Yardımlaşma, paylaşma gibi sosyal beceriler	8	becerisini kazanmış olması, öğrenmeye karşı algılarının açık olması ilk akla gelen maddeler olabilir"
	Bilişsel beceriler	8	
	Kendini ifade edebilme	8	
	Kendi ihtiyaçlarını kendileri karşılayabilme	1	
	El göz koordinasyonu kurabilme	1	
	Rakamları, renkleri, şekilleri bilme	2	
	Özgün düşünebilme	1	
	Öğrenmeye karşı algısının açık olması	2	
	Okul-öğretmene alışmış olma	1	
	Öz bakım becerilerini kazanmış olma	4	
	Okul öncesi eğitim almış olma	2	
	Özgüvenli olma	3	
	Bağımsız iş yapabilme becerisi	1	
	6 yaşını doldurmuş olma	1	
Sorumluluk alabilme	1		
İlkokuldan Anasınıfına Geri Dönüş Nedenleri	İlkokulda ihtiyacı olan ilgiyi, sevgiyi görememe	1	A.Ö.7 "Aktif bir çocuk olduğu için 40dk boyunca hareketsiz oturamamış.
	Kendini yetersiz hissetme	1	
	Ait olma duygusunu yaşayamama	1	

	Agresif davranışlar	1	<i>Sonradan gelmesine rağmen uyum sağladı”</i>
	sergileme		
	40dk boyunca hareketsiz duramama	2	
	Kalabalık sınıfa uyum sorunu	1	
	Küçük kas becerilerinin yeterince gelişmemiş olması	1	
İlkokuldan Anasınıfına Dönüşün Ardından Yaşananlar	Çocuğun kendini büyük gibi hissedip çocuklar üzerinde hâkimiyet kurmaya çalışması, zamanla bu davranışın sönmesi	1	A.Ö.1 “Doktor raporuyla anasınıfına gelen öğrencimin ailesinin ve ilkokul öğretmenin söylediği o utangaç, içe kapanık ve saldırgan halini ben anasınıfında gözlemlemedim. Anasınıfına gelince bu davranışlarından vazgeçti”
	Utangaç, içe kapanık halin yok olması	1	
	Kolayca uyum sağlama	4	
	Özgür ve mutlu hissetme	3	

Anasınıfı öğretmenlerinin okula hazır olmaya ilişkin görüşleri, okula hazır olma becerileri ve ilkokuldan anasınıfına dönüş nedenleri, ilkokuldan anasınıfına döndükten sonra yaşananlar olmak üzere üç tema altında incelenmiştir. Öğretmenler okula hazır olma becerilerini en çok psikomotor beceriler, sosyal beceriler, bilişsel beceriler ve kendini ifade edebilme şeklinde tanımlamıştır. Çocukların ilkokuldan anasınıfına dönme nedeni olarak en çok 40 dk boyunca hareketsiz duramama ifade edilmiştir. Çoğu öğretmen ilkokuldan anasınıfına dönen çocuğun sınıfa kolayca uyum sağladığını belirtmiştir.

Okula Hazır Olma Konusunda İlkokul 1. Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri

İlkokul 1. sınıf öğretmenlerinin okula hazır olma konusundaki görüşlerinden elde edilen verilere ilişkin çeşitli temalar ve kodlar Tablo 4’te verilmiştir.

Tablo 4. İlkokul 1. Sınıf Öğretmenlerinin Okula Hazır Olma Konusundaki Görüşlerinden Elde Edilen Verilere İlişkin Tema ve Kodlar

Temalar	Kodlar	F	Örnek ifadeler
Okula Hazır Olma Becerileri	El kaslarının gelişmiş olması	9	İ.Ö.1.”Öncelikli olarak el kaslarının gelişmiş olması gerekir”
	5 yaşını doldurmuş olması	1	
	Duygusal hazırbulunuşluk	2	
	Özgüvenli olması	1	
	El göz koordinasyonunu	1	

	sağlayabilme		İ.Ö.3: "İnce motor kasları dediğimiz kasların gelişimini tamamlaması gerekir"
	Okul öncesi eğitimi almış olma	3	
	Ailenin çocuğun eğitiminde aktif rol oynaması	1	
	Zihinsel hazırbulunuşluk	1	
	Kendini ifade edebilme	1	
	Girişimci olma	1	
	Sorumluluk duyma	1	
	Fiziksel olarak arkadaşlarına göre zayıf ve küçük görünmeme	1	
	Öz bakım becerilerini kazanmış olma	1	
İlkokula Hazır Olup Olmama Durumu	Çoğu hazır	1	İ.Ö.4: "Bence hem fiziksel hem de ruhsal olarak hazır değillerdi. Bazı ailelerin çocuklarını geri almalarını sağladık. Ancak birçoğunu ikna edemedik ve hala bu çocuklar öğrenme güçlüğü çekiyor"
	Küçük bir kısmı hazır	5	
	Hazır değil	4	
Çocukları Hazır Olmayan Ailelerin Bu Duruma Geliştirdikleri Tepkiler	Anasınıfına göndermeyi kabul etmeme (masraf, yetersizlik hissi, arkadaşlarından geri kalmasını istememe, çocuğun eğitimi ile ilgilenme işini sadece öğretmene bırakma, öğrenemezse sınıfta kalsın gibi nedenler ile)	7	İ.Ö.7: Aile ile görüşüldü ama verdikleri cevap - Biz elimizden geleni yaparız. Zamanla öğrenirler oldu. Onlar için çocuğun fiziksel ya da zihinsel hazırbulunuşluğundan önce arkadaşlarından geri kalmamaları önemli"
	Kayıt ertelemeyi kabul etme	1	
	Anasınıfına gönderme	2	
	Psikologla görüşüp anasınıfına göndermeye ikna olma	1	

İlkokul 1.sınıf öğretmenlerinin okula hazır olmaya ilişkin görüşleri; okula hazır olma becerileri ve ilkokula hazır olup olmama durumu, çocukları hazır olmayan ailelerin bu duruma geliştirdikleri tepkiler olmak üzere üç tema altında incelenmiştir. Öğretmenlerin okula hazır olma becerisini en çok el kaslarının gelişmiş olması şeklinde tanımladıkları görülmüştür. Öğretmenler çoğunlukla çocukların küçük bir kısmının ilkokula hazır olduğunu ifade etmiştir.

Çocuklarının ilkokula başlamaya hazır olmadığı ailelere bildirildiğinde çoğu ailenin çocuğunu anasınıfına geri göndermeye ikna olmadığı belirtilmiştir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Çalışmada, 60-72 aylık çocuklarını anasınıfına gönderen ailelerin neredeyse yarısında bu kararı annenin tek başına, bir kısmının ise ortak aldığı görülmüştür. Çocuğunu ilkokula gönderen ailelerde ise; ilkokula gönderme kararının sekiz ailede ortak alındığı saptanmıştır. Karar vermenin günlük yaşamdaki önemi gün geçtikçe artmaktadır. Karar verme aile kurumunda daha zordur. Çünkü evde diğer kurumlarda olduğundan daha çok alanda, daha fazla sayı ve çeşitte kararlar verilir ve verilmek zorundadır. Aynı zamanda evde karar veren kişi veya kişiler çoğu kez konu ile ilgili çok az veya hiçbir eğitim görmeden karar vermek durumundadır (Terzioğlu, 1987). Yörükoğlu'na (2014) göre; evde alınacak kararlar ortaya konup tartışılmalı, seçenekler gözden geçirilmeli ve en uygun seçenek üzerine uzlaşmaya gidilmelidir. Katılımcı ailelerden çoğunun bu kararı eşler arasında ortak aldıkları görülmektedir. Ancak ailelerin ifadeleri herhangi bir bilimsel dayanak olmaksızın, öznel bir değerlendirme ile karar verdiklerini göstermektedir.

Çocuklarını anasınıfına gönderen ailelerin değerlendirmeleri incelendiğinde; çocuklarını anasınıfına göndermeye karar vermelerinde en çok anasınıfında alınan eğitim sayesinde çocuklarının ilkokulda daha başarılı olacaklarını düşünmelerinin etkili olduğu görülmüştür. Ailelerin çoğunun okul öncesi eğitimi, çocuklarını ilkokula hazırlayan, ilkokulda başarılı olmalarını sağlayan bir süreç olarak gördükleri anlaşılmaktadır. Okul öncesi eğitim alanında gerçekleştirilen pek çok deneysel ve gözleme dayalı çalışma da bu görüşü destekler niteliktedir. Bu çalışmalar yüksek nitelikte okul öncesi eğitimi alan çocukların ilköğretime daha iyi bilişsel, akademik ve sosyal beceriler ile katıldıklarını ortaya koymaktadır. Bu nedenle özellikle de düşük sosyoekonomik düzeyindeki çocukların okula hazır olma durumlarını arttırmak için araştırmacılar okul öncesi eğitimin niteliğini geliştirme üzerine odaklanmaktadır (Burchinal, Kainz ve Cai, 2011).

Çocuklarını ilkokula göndermeyi tercih eden aileler ise; bunu yaşının geldiğini ve hazır olduğunu düşündükleri için yaptıklarını, çocuklarının ilkokula alışma sürecinde problemlerin çözümünü zamana bırakmak zorunda kaldıklarını belirtmişlerdir. Bunun yanında bazı aileler çocuklarının anneden ayrılmakta çok zorlandıklarını ve ödevlerin fazla olmasının çocuğunu bunalttığını ifade etmiştir. Araştırmaya katılan ailelerin okula hazır olma becerileri içinde çoğunlukla çocukların dil, fiziksel ve bilişsel becerilerine odaklandıkları görülmüştür. Bilişsel ve fiziksel olarak çocuğunun hazır olduğunu düşünen A16 çocuğunun sosyal ilişkiler kurma konusunda çok zorlandığını, çocuğunun ilkokulda mutsuz olduğunu daha sonra fark ettiklerini ifade etmiştir. Bu ailenin yaşadığı deneyimin, okula hazır olma becerilerinin bir bütün olarak değerlendirilmesi gerektiğini göstermesi açısından oldukça önemli olduğu düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan anasınıfı öğretmenlerinin okula hazır olma becerileri içinde en çok psikomotor beceriler, sosyal beceriler ve kendi ifade edebilme becerisini vurguladıkları görülmüştür. Bazı öğretmenler ise, çocukların bilişsel becerilerinin yeterli düzeyde ve öz bakım becerilerini kazanmış olmasının okula hazır olduğunu gösterebileceğini belirtmiştir. Her bir anasınıfı öğretmeni okula hazır olma becerisi altında çok boyutlu düşünerek birden fazla beceri ifade etmiştir. İlkokul öğretmenleri ise, okuma yazma öğretme işine odaklanarak en çok el kaslarının gelişmesi olarak tanımlama yapmıştır. Okula hazır olma; bir çocuğun doğumundan okula başlayınca kadar aldığı tecrübeler ve becerilerdir. Bu tecrübelerin beş boyutu vardır. 1. Fiziksel sağlık, iyi yaşam ve motor becerileri, 2. Sosyal ve duygusal gelişim, 3. Öğrenme yaklaşımları, 4. Gelişmekte olan dil ve okur-yazarlık, 5. Bilişsel (gelişim) ve genel bilgi (Cople ve The Goal 1, 1997; Kagan, Moore ve Bredekamp, 1995). Bu boyutlardan birinin diğerinden daha değerli olarak görülmemesi, çocuğun okula hazır olduğuna karar vermede bu özelliklerin tümünün nesnel bir şekilde değerlendirilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Ailelerin anasınıfı ve ilkokul seçimine ilişkin bulgular incelendiğinde; çoğunlukla verilen eğitimin niteliğinden çok çocuklarının rahat edebileceği fiziksel özelliklere, eve yakınlığa dikkat ettikleri görülmektedir. Çocuğun hangi kuruma gönderileceğine ilişkin karar verme sürecinde dikkate alınması gereken değişkenlerin başında verilen eğitimin niteliğinin gelmesi beklenmektedir. Az sayıda aile öğretmen niteliğine ilişkin göstergelerden biri olan ilgili olma özelliğine vurgu yapmıştır. Oysa eğitimin niteliği, öğretmenlerin özelliklerinden doğrudan etkilenmektedir. Öğretmenlerin aldıkları lisans eğitimi, hizmet içi eğitimler ve deneyimlerinin, çocuklarla ilgili konulara odaklanmaları ve öğrendiklerini uygulamaya yansıtmaları üzerinde etkili olduğu görülmektedir (Tekmen, 2005). Doherty- Derkowski'ye (1995) göre; öğretmenlerin öğrenim durumu, deneyimleri ve aldıkları hizmet içi eğitim kursları ile sınıfın sağlık ve güvenlik şartları, nitelikli materyaller ve uygun öğretmen çocuk oranı gibi unsurlar, öğretmenin çocuğa uygun bakımı sunma, gelişimsel olarak uygun etkinlikleri uygulama, cevaplayıcı, ilgili olma, sosyal, sözel ve bilişsel uyarılar sunma ve olumlu yetişkin modeli olmasını sağlayacaktır. Böylece çocukla kurulan bu nitelikli etkileşim sonucunda; çocuğu ileriki eğitim kademelerine hazırlayan sosyal beceriler, dil becerileri, okuma yazma ve öz düzenleme becerisini kazanacağını belirtmektedir.

Okul öncesi eğitim zorunlu eğitim kapsamından çıkartıldığı için 60-72 aylık çocuklarını anasınıfına gönderen ailelerin bazılarının bütçeye göre de hareket ettikleri görülmüştür. Anne Çocuk Eğitim Vakfı tarafından gerçekleştirilen görüşmelerde de alınan ücretlerin aileleri nasıl etkilediği ile ilgili bulgulara rastlanmıştır. Öğretmenlerin büyük bir bölümü çocuğu şu an anasınıflarında okuyan ailelerin çoğunun çocuklarını bir sonraki dönem tekrar anasınıflarına yönlendirmek istediklerini; ancak gerek okulöncesi eğitimin ücretli olması gerekse çevrenin etkisi nedeniyle ailelerin ikinci kez anasınıflarını tercih

etmelerinin çok olası olmadığını belirtmiştir (ERG, 2013). Erken çocukluk döneminde gerçekleştirilen okul öncesi eğitim, çocuklar arasında sosyoekonomik kökenden kaynaklanabilecek bilişsel farklar açılmadan müdahaleyi mümkün kıldığı için eğitimde eşitlik açısından çok önemlidir (OECD, 2010). Dolayısıyla bu yaş grubundaki çocukların da nitelikli eğitime ulaşmak için önlerine maddi engellerin çıkartılmaması ve okul öncesi eğitimin zorunlu eğitim kapsamına dâhil edilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan 10 anasınıfı öğretmenin yarısı, sınıflarında ilkokuldan anasınıfına dönerek gelen öğrenci olduğunu belirtmiştir. Anasınıfı öğretmenlerinin çocukların ilkokuldan anasınıfına geri dönmeleri konusunda çeşitli nedenler belirttikleri, bu nedenler arasında ise en çok çocuğun sınıfta 40 dk. boyunca hareketsiz duramamanın ifade edildiği görülmüştür. Bu çocukların ilkokuldan anasınıfına döndükten sonra kendilerini daha mutlu ve özgür hissettikleri, sınıf ortamına kolayca uyum sağladıkları belirtilmiştir. Anasınıfı öğretmenlerinin geri dönmeye ilişkin değerlendirmeleri ile ilkokul öğretmenlerinin sınıflarındaki 60-72 aylık çocukların okula hazır olma değerlendirmeleri arasında bir paralellik söz konusudur. İlkokul öğretmenleri, çocuklarının çoğunun hazır olmadan geldiklerini, bazı aileleri çocuğunu anasınıfına gönderme konusunda ikna edebildiklerini ifade etmiştir. Çocuklarını anasınıfına göndermek istemeyen ailelerin öğretmene sunduğu nedenler arasında okul öncesi eğitim için ödenen katkı payı ücreti, çocuğunun yetersizlik hissi yaşayacağını düşünme, arkadaşlarından geri kalmasını istememe, çocuğun eğitimi ile ilgilenme işinde aktif olmak istememe sadece öğretmene bırakma, öğrenemeye sınıfta kalsın mantığı ile yaklaşma olduğu görülmüştür. Tüm bu nedenlerin altında yatan temel sorunun, ailelerin okul öncesi eğitimin önemi ve içeriği hakkında yeterince bilgi sahibi olmamaları olduğu düşünülmektedir. Okul öncesi eğitimin ileriki eğitim seviyelerine temel oluşturduğunun farkına varılmalıdır. Ekonomik İşbirliği ve Gelişme Organizasyonu (OECD) tarafından gerçekleştirilen Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı (PISA) 2009 sonuçlarına göre; bir yıl ya da daha az okul öncesi eğitim alan çocukların ortalama fen ve matematik puanı, hiç okul öncesi eğitim almayanlara göre ortalama 42 puan daha yüksektir. Bu durum, okul öncesi eğitimi alan çocuklar ve almayan çocuklar arasında yaklaşık iki okul yılına denk başarı farkı olarak açıklanmaktadır. Ancak, aynı sosyoekonomik kökene sahip olan çocuklar için bu fark, 13 puana gerilemektedir. Bu sonuçtan hareketle; okul öncesi eğitimi almanın özellikle sosyo ekonomik açıdan dezavantajlı aile ortamından gelen çocuklar üzerinde ne kadar etkili olduğu söylenebilir (OECD, 2010). Son yıllarda Milli Eğitim Bakanlığı, UNICEF ve üniversitelerin işbirliği ile okul öncesi eğitiminin yaygınlaştırılmasına ve güçlendirilmesine ilişkin politikalar üretilmekte ve hayata geçirilmektedir. AÇEV gibi sivil toplum kuruluşları da ailelerin okul öncesi eğitimin potansiyelinin tam olarak farkına varmaları için bilinçlendirme çalışmalarına devam etmektedir. Bu çalışmaların daha geniş kitleler ile yaygınlaştırılması gerektiği düşünülmektedir.

Sonuç olarak, ailelerin ve öğretmenlerin okula hazır olma becerileri hakkında farklı beklentiler içinde oldukları görülmüştür. Ayrıca bu konuda karar verirken okula hazır olmanın bilimsel dayanakları konusunda daha fazla bilgiye ihtiyaçları olduğu düşünülmektedir. Bu anlamda araştırmacılara aileler ve öğretmenler ile işbirliği içinde okula hazır olma becerisinin değerlendirilmesi üzerine derinlemesine araştırmalar planlanması önerilmektedir.

KAYNAKLAR

- Burchinal, M., Kainz K. & Cai, Y. (2011). How well do our measures of quality predict child outcomes? A meta-analysis and coordinated analysis of data from large scale studies of early childhood settings. Washington DC. Brookes Publishing.
- Büyüköztürk, Ş. (2012). Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı. Ankara: Pegem Akademi.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö., Karadeniz, Ş., Demirel, F. (2008). Bilimsel araştırma yöntemleri. Ankara: Pegem Akademi
- Copple, C. & the Goal 1 Early Childhood Assessments Resource Group, eds. (1997), Getting a Good Start in School – A Document Based on Reconsidering Children’s Early Development and Learning, National Education Goals Panel, Goal 1 Technical Planning Group on Readiness for School. Washington, D.C.: U. S. Government Printing Office. www.negp.gov/Reports/good-sta.htm adresinden 09.03.2015 tarihinde ulaşılmıştır.
- Creswell, J. (2007). Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches. 2nd ed. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. (2013). Nicel, nitel ve karma yöntem yaklaşımları, araştırma deseni, Çeviri Ed., Selçuk Beşir Demir, Ankara: Eğiten Kitap Yayınları.
- Crnic, K., & G. Lamberty (1994). School readiness conference: Recommendations. *Early Education and Development* 5(2): 165–76.
- Cropley, A. (2002). Qualitative research methods. An introduction for students of psychology and education. University of Latvia: Zinatne.
- Doherty-Derkowski, G. (1995). Quality matters: excellence in early childhood programs. New York: Addison-Wesley Publishers Limited.
- ERG (2013). Erken Çocukluk Eğitimi ve 4+4+4 Düzenlemesi. AÇEV Politika Raporu.
- Gay, L. R. (1987). Educational research. Competencies for analysis and application (3th Ed). Columbus: Merrill Publishing Company.
- Gredler, G. R. (1992). School readiness: Assessment and educational issues. Brandon, VT: Clinical Psychology Publishing Company, Inc.
- Kagan, S., Evelyn, M. & Bredekamp, S. eds. (1995), Reconsidering Children’s Early Development and Learning: Toward Common Views and Vocabulary, National Education Goals Panel, Goal 1 Technical Planning Group on Readiness for School. Washington, D.C.: U. S. Government Printing Office, www.negp.gov/reports/child-ea.htm adresinden 11. 03. 2015 tarihinde alınmıştır.
- Lewitt, E. M., & Baker, L. S. (1995). School readiness. *The Future of Children*, 5(2), 128–139.
- OECD (2009). PISA 2009 Results: Volume II, Overcoming Social Background: Equity in Learning Opportunities and Outcomes. 09.03.2015 tarihinde <http://erg.sabanciuniv.edu>

u/sites/erg.sabanciuniv.edu/files/PISA2009DegerlendirmeNotu_Final_08022010.pdf adresinden alınmıştır.

- Miles, M. B. & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis*. Thousand Oaks, CA: Sage
- Piotrkowski, C., Botsko, M. & Matthews, E. (2000). Parents' and teachers' beliefs about children's school readiness in a high-need community. *Early Childhood Research Quarterly*, 15, (4) 537–558.
- Snow, L. K. 2006. Measuring school readiness: Conceptual and practical considerations. *Early Education and Development* 17(1): 7–41.
- Tekmen, B. (2005). *A Study on the Structural and Process Quality of Early Childhood Education and Care Centers in Ankara*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.
- Terzioğlu, G. (1987). *Ev ekonomisi ve ilkeleri*, Ankara.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2005). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Harradine, C. C., & Clifford, R. M. (1996). When are children ready for kindergarten? Views of families, kindergarten teachers, and child care providers. Paper presented at the meeting of the American Educational Research Association, New York, NY (ERIC Document Reproduction Service No. ED 399044).
- Knudsen-Lindauer, S. L., & Harris, K. (1989). Priorities for kindergarten curricula: Views of parents and teachers. *Journal of Research and Childhood Education*, 4(1), 51–61.
- West, J., Hausken, E. G., & Collins, M. (1993). *Readiness for kindergarten: Parent and teacher beliefs*. Washington, DC: U. S. Department of Education, Office of Educational Research and Improvement, NCES 93–257.

SUMMARY

People who are responsible for children's education are expected to decide whether the child start to primary school or not according to child's skills and knowledge in all developmental areas. In Turkey, parents, kindergarten and primary school teachers share responsibility of 60-72 months of age children's education. Investigators focused on this decision process and searched parents and Teachers point of views on school readiness. Research questions were: 1. What do parents who sent their 60-72 months of age children to kindergarten think about school readiness? 2. What do parents who sent their 60-72 months of age children to primary school think about school readiness? 3. What do kindergarten Teachers think about school readiness? and 4. What do primary school 1st class Teachers think about school readiness?

Phenomonological research method, one of the qualitative research methods was followed in this study. Participants were 10 kindergarten teachers, 10 primary school 1st class teachers, 10 parents who sent their 60-72 months of age children to kindergarten and 10 parents who sent their 60-72 months of age children to primary school in Diyarbakır. Participants were chosen by convenient sampling. Structured interview forms were developed for each group. First form was prepared for kindergarten teachers. It consists two open ended questions: (1) Which skills should a child have to start primary school according to you? and (2) Is there any child who turned back to kindergarten from primary school 1st class? What are your observations of these children's emotion and behavior well being? Second form was preferred for primary school 1st class teachers. Form consists of three open ended question. (1) Which skills should a child have to start primary school according to you? (2) Do you think that 60-72 months of age children at your class were ready to start primary school when you think the beginning of the year? If you think they weren't, what did you experience with parents of these children on this issue? (3) What were the problem statements with 60-72 months of age children in your class? Third form was prepared for parents who sent their 60-72 months of age children to kindergarten. Form consists of four open ended question: (1) How and with whom did you decide that your child should go kindergarten instead of primary school? (2) What were your criterias at choosing kindergarten? (3) Which skills should a child have to start primary school according to you? and (4) What will be your criterias at choosing primary school at following year? And lastly fourth form was prepared for parents who sent their 60-72 months of age children to primary school. Form consists of four open ended questions: (1) How and with whom did you decide that your child is ready to start to primary school? (2) What were your criterias at choosing primary school? (3) What were your experiences at adaptation to primary school process. Could you get through this process? How? and (4) Which skills should a child have to start primary school according to you? Investigators prepared these questions with the help of their experiences in the field and literature review on school readiness issue. All questions in the forms

were reorganised according the two field experts suggestions. Content analysis method was used to analysis the interview forms.

As a result of the analysis; four themes (person/people who decided to send child to kindergarten, evaluation regarding child's skills, criterias at choosing kindergarten, school readiness skills and criterias at choosing primary school) were emerged from views of parents whose children go to kindergarten; four themes (person/people who decided to send child to primary school, criterias at choosing primary school, adaptation process at primary school, school readiness skills) were emerged from views of parents whose children go to primary school; three themes (school readiness skills, return to kindergarten, experiences after returning kindergarten) were emerged from kindergarten teachers' views and three themes (school readiness skills, being ready or not to start primary school, reactios of parents whose children are not ready for primary school) were emerged from primary school first class teachers' views.

This study presented that parents and teachers have different expectations regarding school readiness. It was seen that parents and teachers need to learn scientific basics of school readiness to make a healthy decision whether children are ready or not to start primary school. Investigators suggested that researchers should study collobaratively with parents and teachers on this issue deeper. It is thought that if parents' knowledge are improved on school readiness issue, then children can be happier and more successful.